

SATUL TURISTIC VÂLCEAN – PROMOTOR AL TURISMULUI ETNOFOLCLORIC DIN ROMÂNIA

Maria-Roxana, Dorobanțu¹

Rezumat: *Lucrarea de față analizează percepțiile, legăturile și potențialul etnofolclorului din România și, în mod special, ale celui din județul Vâlcea. Scopul articolului este de a investiga conexiunile dintre turismul rural și tradițiile folclorice care pot ajuta în promovarea acestei forme speciale de turism, turismul rural. În cadrul acestuia sunt analizate beneficiile percepute ale folclorului, examinându-se rolul important al acestei activități în promovarea conceptului de turism rural.*

De asemenea, articolul de față face o legătură între schimbările care au loc la nivel local și la nivel mai larg în comunitatea rurală sub presiunile globalizării permițând abordări profunde și sofisticate ale principalelor forțe care contribuie la dezvoltarea turismului rural.

Lucrarea cercetează posibilitatea existenței unei relații între turismul rural și experiențele spirituale aflate în strânsă legătură cu etnofolclorul.

Cuvinte cheie: *turism rural, sat turistic, etnofolclor, tradiție, meșteșuguri, obiceiuri*

Cod JEL: *M31*

1. Introducere

Turismul este una dintre activitățile care exercită o presiune majoră asupra mediului și, din această cauză, dezvoltarea durabilă este necesară. Punerea în aplicare a unui turism durabil înseamnă: conservarea resurselor, întreținerea și respectul pentru cultura și tradițiile locale, susținerea integrității a locului turistic, creșterea calității produselor turistice, implicarea populației locale, beneficii pentru toți membrii societății, vacanțe speciale pentru turiști.

Articolul induce un veritabil adevăr de mulți conștientizat, dar de foarte puțini cântărit la justa sa valoare: acela că evenimentele etnofolclorice (reprezentate de întregul evantai al manifestărilor etnofolclorice organizate în zonele rurale) exercită un rol major în promovarea satului turistic românesc.

Perenitatea artei populare se vedește pregnant în receptivitatea meșterilor și artizanilor actuali, continuatorii unor străvechi tradiții, la noile elemente de conținut și expresie. În România, ca și în județul Vâlcea de altfel, asistăm la o captare, în fondul ideatic și în decorul ornamental, a semnificațiilor majore ale viziunii despre lume și viață proprii societății noastre trecute și actuale.

În momentul de față nu s-au dezvoltat toate variantele care există în ceea ce privește formele de turism. Mă refer aici la turismul pentru relaxare și odihnă, dar și la turismul pentru cunoașterea diferitelor obiective de interes, precum și la turismul pentru degustări de vinuri. Pentru că există foarte multe oportunități legate de produsele agricole ale diferitelor zone din țară. Prin dezvoltarea turismului rural, alături de acesta se dezvoltă în zonele respective și alte activități economice, cum ar fi: măcelării, cofetării, artizanat și tot felul de astfel de mici întreprinderi lucrative conexe.

Buna gestionare a turismului rural de către toți actorii implicați în această activitate ar putea aduce beneficii multiple. Printre acestea ar putea fi inclusiv crearea premiselor pentru condiții de viață mai bune în mediul rural, dar și „fixarea” tinerilor în zonele respective prin faptul că li se vor oferi posibilități de a avea locuri de muncă și de a-și întreține o familie. În acest fel, se reduce și riscul emigrației, pentru că în prezent foarte

¹ Asistent universitar doctor, Universitatea „Constantin Brâncoveanu” din Pitești, Facultatea de Management Marketing în Afaceri Economice Rm. Vâlcea.

mulți tineri din mediul rural pleacă în străinătate, în căutarea unor locuri de muncă mai bune. O altă oportunitate este dată de faptul că, acum, România este la modă, iar mulți europeni sunt dornici să vină aici și să cunoască frumusețile țării.

Satul turistic românesc reprezintă un produs turistic original în egală măsură atât pentru piața națională, cât și pentru cea mondială. Pe de altă parte, satul turistic românesc poate contribui la descoperirea țării noastre ca posibilă destinație turistică, stârnind interesul față de România ca loc ce oferă o gamă largă de experiențe, de vacanțe de calitate petrecute în mediul rural. Din acest punct de vedere, turismul rural românesc poate fi considerat:

- adevărată terapie anti-stres;
- un loc de întâlnire cu natura sălbatică;
- poarta de intrare în lumea tradițiilor și datinilor populare;
- reîntoarcerea la origini;
- cu adresabilitate directă și în mod precis segmentelor de turiști din marile aglomerări urbane, din țările puternic industrializate, care prin multitudinea și densitatea preocupărilor duc o viață stresantă și din ce în ce mai lipsită de elemente de reverie sau de posibilitatea de a ieși în mijlocul naturii.

Alături de casa țărănească, arhitectura populară, meșteșuguri, obiceiuri, manifestări folclorice, port și folclor popular, un număr mare de sate românești dispun și de alte resurse turistice: monumente istorice, de arta și arhitectură, cadru natural nepopulat (ape minerale, peisaje pitorești, fond de vânătoare) astfel încât în mediul rural românesc există posibilitatea realizării unei oferte din ce în ce mai diversificate care să se adreseze tuturor categoriilor de turiști.

Turismul etnofolcloric presupune păstrarea și valorificarea tradițiilor într-un context comercial mondializat. În vremea de astăzi se caută diversitatea și originalitatea în diverse zone ale lumii iar satul românesc ca produs turistic poate contribui la descoperirea țării noastre ca posibilă destinație turistică, trezind interesul față de România ca loc ce oferă o gamă largă de experiențe, de vacanțe de calitate și chiar de oportunități de afaceri.

Turismul etnofolcloric este un concept ce include problemele specifice unei zone rurale receptive de turiști și prestatoare de servicii turistice care respectă tradițiile, specificul și practicile seculare în ceea ce privește hrana, portul popular și folclorul specific zonei respective.

Turismul etnofolcloric include o gamă largă de evenimente, festivități, sporturi și alte distracții pentru petrecerea plăcută a timpului liber, toate desfășurate într-un mediu care să cuprindă elemente ce țin de dimensiunea etnică și folclorică specifice acestei forme de turism.

Caracteristici ale turismului etnofolcloric:

- apropierea de natură, liniștea,
- se desfășoară într-un mediu ambiental nemecanizat,
- contacte personale în opoziție cu turismul clasic,
- transmiterea unei stări de continuitate vii și trainice prin faptul că în această formă de turism se leagă prietenii reînnoite din an în an,
- posibilitatea de a cunoaște locuri și oamenii acelor locuri,
- posibilitatea de a acumula material documentar prin imagini care să ne arate preocupările și identitatea indivizilor aparținând comunității.

În turismul etnofolcloric este cunoscut faptul că produsul turistic este privit ca o activitate economică într-o anumită dimensiune, volum, structură sau calitate, iar, prin destinațiile sale, produsul turistic poate constitui un mesaj adresat consumatorilor

(turiștilor) potențiali, care, prin calitatea serviciilor, dau naștere fluxurilor turistice și consumului turistic.

Acest lucru se explică prin bogatul patrimoniu cultural de care dispune România și care prezintă câteva elemente unice și inedite ce particularizează România în raport cu țările vecine:

- ✓ Biserici pictate la exterior (Bucovina),
- ✓ Amploarea arhitecturii în lemn (Maramureș, Transilvania),
- ✓ Numărul mare de biserici fortificate,
- ✓ Unicitatea arhitecturii civile fortificate din zona Olteniei (culele de la Măldărăști),
- ✓ Dezvoltarea, pe teritoriul României, a trei stiluri arhitectonice specifice prin sinteza elementelor orientale cu cele occidentale, alături de elementele artei populare românești,
- ✓ Arhitectura dacică din zona munților Sebeșului,
- ✓ Arta brâncușiană ce se regăsește la Târgu Jiu și în muzeele din București și Craiova,
- ✓ Casele memoriale ale marilor personalități culturale pe plan internațional: Constantin Noica, Eugene Ionesco, George Enescu, Constantin Brâncuși etc.,
- ✓ Bogăția culturală datorată aspectului de multiculturalitate al României prin prezența unui număr mare de minorități, exponente ale marilor culturi occidentale și orientale.

Deși beneficiază de un atât de bogat potențial pentru turismul cultural, România se confruntă, totuși, cu o serie de dificultăți care frânează încă dezvoltarea turismului cultural românesc. Dintre acestea, menționăm: numărul centrelor de informare și promovare turistică este foarte redus, zone turistice importante nu dispun de servicii turistice (nordul Olteniei, zona Hațegului, zona Sălajului), turismul cultural nu beneficiază de fonduri foarte importante, promovarea turistică vizează obiectivele și regiunile turistice deja foarte cunoscute, lăsând la o parte centre și regiuni la fel de valoroase, lipsa de comunicare între sectorul de stat și defavorizează promovarea destinațiilor culturale în comun.

2. Metodologia cercetării

Obiectivele cercetării sunt:

- Scopul acestui articol este acela de a explora potențialul etnofolcloric al județului Vâlcea, acolo unde turiștii participă la activitățile bazate pe natură localizate în zonele rurale;
- Articolul se concentrează în particular pe caracteristicile și trăsăturile turismului etnofolcloric și al manifestărilor etnofolclorice localizate în sate turistice din județul Vâlcea.

3. Cadrul etnografic al județului Vâlcea

Spațiul rural vâlcean dispune de resurse turistice de mare varietate. De asemenea, acesta beneficiază de o puternică tradiție și o cultură milenară. Tradițiile și valorile etnofolclorice (arhitectură populară, obiceiuri și tradiții, port popular etc.) constituie elemente nelipsite din întreaga ambianță rurală vâlceană.

Tradițiile sunt acelea care pun în lumină specificul național, cultura populară în care intră muzica, dansul, meșteșugurile, bucătăria tradițională, precum și anumite deprinderi speciale.

Tradițiile îl reprezintă pe român la el acasă și turistul interesat de o țară ca România și care caută în satul românesc importante locuri pitorești, montane, riverane caută inestimabile moșteniri religioase și culturale cu vechi tradiții apreciate și respectate pe plan european și internațional.

Un turism bine conservat este acela care păstrează tradițiile și obiceiurile intacte și previne diversele forme de poluare a folclorului prin faptul că în fiecare an tradițiile sunt aceleași și în același timp sunt reînnoite în forma turismului etnofolcloric iar forța tradiției

constă în aceea că turistul din alte țări poate învăța, înțelege și populariza specificul românesc.

La nivelul comunităților rurale viața socială se desfășoară în concordanță cu un anume instrument de măsurare a timpului, care să pună în acord varietatea preocupărilor umane cu evenimente de natură etnofolclorică. Aceste legături sunt materializate prin multiple sărbători și ritualuri specifice poporului român.

Întregul evantai al manifestărilor etnofolclorice se bazează pe existența a trei calendare:

- calendarul civil, cu două solstiții și echinocții, fazele lunii și alte evenimente astronomice sau meteorologice;

- calendarul bisericesc, cu rolul de a ține rânduialile creștine;

- calendarul popular, cu adânci rădăcini în vechea istorie daco-romană, prin care se indicau perioadele cele mai favorabile pentru derularea ocupațiilor agricole și pastorale, se preciza rangul sărbătorilor și se individualizau anumite practici deosebite.

Pe lângă elementele de folclor, cultură sau tradiție, cadrul geografic reprezintă un mijloc de atragere a turiștilor iubitori de rural, în special a turiștilor citadini care vor să evadeze dintr-un mediu poluat și aglomerat spre un mediu natural și liniștit cum este natura. Județul Vâlcea poate satisface prin resursele sale naturale bogate exigențele și preferințele cele mai ridicate ale unor astfel de turiști.

Vâlcea este o zonă bine individualizată în cultura populară românească. Specificul ei etnocultural poate fi definit prin trei dimensiuni.

Mai întâi, este așezată în nord-estul Olteniei (în vecinătatea a două mari provincii istorice, Muntenia și Transilvania), constituind astfel un ținut al interferențelor tradițiilor populare. Apoi, Vâlcea a cunoscut, încă din perioada medievală, un permanent dialog între cultura populară orală cultivată în sate – vetre de tradiție țărănească – și cultura scrisă practică în cadrul mănăstirilor. Un al treilea punct face referire la Vâlcea ca păstrătoare a unui strat de cultură arhaică, un areal al dinamicii raportului între tradiție și modernitate, deschis inovației.

Toate aceste dimensiuni conferă județului Vâlcea statutul etnocultural al unui spațiu al dezvoltării creatoare a tradiției, care se exprimă prin existența unui patrimoniu viu, de certă autenticitate și cu pregnantă originalitate, pe care păstrătorii tradiției îl transmit din generație în generație, ca pe o moștenire perenă.

Viabile și productive, tradițiile și creațiile populare devin, în contemporaneitate, mărci ale identității culturale a Vâlcei în spațiul românesc și în contextul european. Această realitate este rezultatul unei strategii culturale grefate pe „școala” tradiției populare.

Prin tradițiile și creațiile sale – mărci identitare de spiritualitate –, cultura populară din Vâlcea are destule date care-i conferă capacitatea de a intra în concertul și circuitul valorilor culturale europene.

Folclorul vâlcean se caracterizează printr-o mare bogăție și diversitate, rezultat al asimilării confluențelor cu zonele învecinate și al sintezei creatoare, care-i conferă o amprentă originală în nord-estul Olteniei. Viața folclorică tradițională este încă viguroasă în Vâlcea, manifestându-se în cele două principale clase de obiceiuri (calendaristice, familiale), care constituie medii viabile de cultivare a cântecului și dansului popular.

Creația etnofolclorică regională cunoaște cristalizări specifice, atât în folclorul ceremonial, cât și în folclorul literar, muzical și coregrafic. Dintre speciile folclorului ceremonial, Vâlcea excelează prin colinde și cântece populare. Dintre numeroasele manifestări etnofolclorice tradiționale ce se organizează anual în diferite localități din județul Vâlcea, menționez:

Tabelul nr. 1. Manifestări etnofolclorice din județul Vâlcea

Eveniment	Localitate	Perioadă	Caracteristici
Hora costumelor	Pietrari	Ce se desfășoară în prima duminică a Floriilor, în luna Aprilie	Inițiativă a Casei Populare din comuna Pietrari, ce se desfășoară în prima duminică a Floriilor; concursul creatorilor de costume s-a grefat pe tradiția locală, potrivit căreia tinerele țărănci arată în fiecare primăvară ceea ce au realizat mai frumos, în secret, de-a lungul iernii.
Cântece și dansuri	Județul Vâlcea	Luna mai	Scopul festivalului este de valorificare a creației autentice din zonă, a folclorului românesc și afirmarea tinerelor talente interpretative, din rândurile tinerilor, păstrarea și îmbogățirea valorilor culturii populare, cunoașterea lor în plan național și internațional. Repertoriul coregrafic cuprinzând, pe lângă dansuri oltenești de largă răspândire, o serie de jocuri specifice vetrelor locale: Bărbătești, Costești, Malaia unde hora satului face parte încă din realitatea etnofolclorică
Cocoșul de Hurez	Horezu	Luna iunie	Târg de ceramică populară românesc – Horezu, organizat în prima duminică din iunie care coincide, de obicei, cu Moșii de Vară. La manifestare participă meșteri ceramiști din renumite centre de ceramică din România, dar și ceramiști și reprezentanți ai organizațiilor naționale de ceramică din Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, R. Moldova, Serbia, Spania, Ucraina și Ungaria. Vizitatorii pot degusta produsele tradiționale din zonă, pot cumpăra ceramică de la standurile ceramiștilor prezenți și se pot delecta cu muzica formațiilor artistice prezente.
Sărbătoarea căpșunelui	Bunești	Iunie	Manifestare culturală care reunește anual producătorii de tradiție ai căpșunelor din județul Vâlcea.
Învârtita dorului	Vaideeni	25-26 iunie	Festival folcloric păstoresc, susținut de ansambluri artistice din diferite zone ale țării și de o paradă a portului popular păstoresc. Tot cu această ocazie, se pot degusta diferite feluri de mâncare tradiționale din partea locului.
Florile Govorei	Govora	Luna iulie	Cunoscuta manifestare cultural artistică „Florile Govorei” a devenit în timp un prilej de întâlnire pentru toți cei care îndrăgesc această stațiune.
Brâul de aur	Bărbătești	8 septembrie	Festivalul etnofolcloric își propune să contribuie la optimizarea procesului de performare a dansului popular – de la tradiționala „horă”, la spectacolul coregrafic.
Cântecele Oltului	Călimănești	Luna august	Manifestare folclorică interjudețeană cu participare internațională – Călimănești, luna august; competiția artistică este, de fapt, expresia unității în diversitate a folclorului din arealul străbătut de bătrânul Altus.

La izvorul fermecat	Băbeni	Luna septembrie	În cadrul evenimentului are loc o paradă a costumelor populare la care participă ansambluri folclorice din tot județul și un spectacol de muzică populară. Festivalul este organizat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea și primăria orașului.
Târgul meșterilor populari din România	Râmnicu Vâlcea	29 iunie	Program cultural inițiat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, eveniment desfășurat și într-un context de mare sărbătoare – „Ziua imnului național”, care celebrează prima intonare într-o adunare publică a marșului revoluționar „Deșteaptă-te române!”, devenit după 1989 Imnul de stat al României

Sursa: Prelucrată de autor din datele culese

Aceste evenimente etnofolclorice se desfășoară în ambianța unei sărbători tradiționale, oferind pentru o zi privescerea unitară a lumii plaiului carpatic: transilvăneni, olteni, munteni, cu toții înfrățiți de aceeași vibrație românească. Lăutari animă hora satului, cu „hore”, „sârbe”, „brâie” și alte jocuri specifice, culese, transcrise și publicate în reviste de specialitate.

Pe parcursul festivalurilor sunt organizate și alte activități culturale, precum: expoziții, demonstrații de lucru, o expoziție cu lucrări ale pictorilor de artă, lansări de carte, microrecitaluri de cântece religioase, o excursie la obiectivele turistice din județ. Toate aceste activități etnofolclorice vin să promoveze turismul rural din județul Vâlcea, să aducă diverse beneficii agenților economici implicați în această activitate.

Sărbătorile/festivalurile cultural-folclorice reprezintă unul dintre cele mai ample și mai complexe elemente ale culturii populare imateriale, acționând ca marcă identitară, deoarece integrează valori sociale, etice, estetice, culturale specifice unei națiuni.

Un alt factor care vine să promoveze turismul rural din zona Vâlcea sunt traseele cu tematică etnoculturală. Un astfel de traseu este înființat de Asociația profesioniștilor de turism din România și numit „Trasee etnoculturale și arhitectonice în regiunea istorică Oltenia”. Aceste demersuri au ca scop promovarea valorilor cultural-istorice și a potențialului turistic al regiunii, promovându-se următoarele zone cu potențial: Drobeta Turnu Severin – Șimian – Cerneți – Strehaia – Broșteni – Ilovăț – Motru – Glogova – Baia de Aramă – Ponoarele – Obârșia Cloșani – Tismana – Peștișani – Hobița – Boroșteni – Bălești – Lelești – Târgu Jiu – Scoarța – Târgu Cărbunești – Albeni – Bengești – Novaci – Baia de Fier – Bumbesti Pitic – Polovragi – Vaideeni – Horezu – Bistrița – Băile Govora – Frâncești – Ocele Mari – Râmnicu Vâlcea – Băile Olănești – Călimănești – Căineni.

Destinații turistice etnofolclorice din Zona Vâlcea, România

În fiecare week-end sau în fiecare vacanță, mii de oameni părăsesc casele lor din mediul urban pentru a merge, chiar dacă pentru câteva ore, în orașe mici sau zone rurale în care predomină arhitectura sau istoricul zonei. Același comportament poate fi găsit în ceea ce privește fluxul de turiști care calatoresc din locuri mai mari de coastă sau urbane, turiștii sau excursioniștii, fiind atrași de caracteristicile de acest tip de destinație.

Una dintre trăsăturile caracteristice ale județului Vâlcea constă în faptul că așezările omenești s-au dezvoltat extrem de bine în condițiile de relief. În zona de contact cu muntele, așezările s-au dezvoltat îndeosebi în depresiunile ce se înșiră de la est la vest în partea de miazănoapte a județului (Lovișteea, Jiblea-Berislavești, Muiereasca, Horezu), iar spre sud, cu precădere pe cursul văilor ce au direcția nord-sud (Govora, Otăsău, Bistrița,

Luncavățul, Cernișoara etc.). Această concentrare a populației în depresiunile subcarpatice pe cursul râurilor este proprie configurației etnografice a zonei.

În județul Vâlcea există două elemente care au determinat dezvoltarea acestei forme de turism în ultimii ani: satul și natura. Județul Vâlcea înmagazinează o mare varietate de valori culturale istorice – artă populară, etnografie, folclor, tradiții, vestigii istorice – un cadru natural armonios îmbinat cu un fond peisagistic variat și pitoresc.

Satul vâlcean, în general, și cel cu vocație turistică, în special, reprezintă un produs turistic inedit în egală măsură pentru piața românească turistică. Pe de altă parte, satul turistic vâlcean poate contribui la descoperirea județului Vâlcea ca posibilă destinație turistică. Spațiul rural vâlcean satisface prin componentele sale o paletă largă de motivații: odihnă și recreere, cunoaștere și cultură, practicarea sportului, cură de aer sau balneară, vânătoare sau pescuit sportiv, un prilej de a fi purtat prin legende, obiceiuri și tradiții unice și nepieritoare.

Turismul rural vâlcean este o activitate specifică care se diferențiază prin celelalte forme de turism prin:

- atracția față de frumusețile naturale, de noutatea și de farmecul «vieții la țară»;
- cazarea și masa, oferite cu ospitalitate de localnici, deși sunt la alte standarde decât la hoteluri, totuși, sunt de cea mai bună calitate;
- caracterul recreativ și/sau sportiv al vacanțelor, drumețiilor, excursiilor în regiuni pitorești se îmbină cu experiențele și trăirile deosebite determinate de cunoașterea folclorului, tradițiilor și a credințelor autentice. Această formă de turism care este turismul rural include relaxarea, activitățile de petrecere a timpului liber și aduce beneficii economice pentru agenții economici și pentru gazde.

Agroturismul reprezintă un mod mai blând pentru dezvoltarea turismului durabil în zonele rurale și, de asemenea, acționează ca formă a turismului agricol. Agroturismul este văzut ca formă a turismului rural, fiind legat de activitatea agricolă. Vizitatorii se familiarizează cu un peisaj cultural, produse locale, bucătăria tradițională și viața de zi cu zi a oamenilor, precum și cu elementele culturale și caracteristici autentice din zonă, în timp ce ei arată respect pentru mediu și pentru tradiție.

Zona Vâlcea este în plină dezvoltare în privința turismului rural, mai ales în nordul județului unde se contreză cele mai multe pensiuni din județ.

Din punctul de vedere al așezării satelor după caracteristicile zonei, în Vâlcea întâlnim următoarele categorii de sate:

- *sate turistice etnografice și folclorice*: unde portul tradițional, arhitectura și decorarea interioară a caselor predomină și se impun ca însușiri esențiale; exemple de sate: Vaideeni, Costești, Slătioara, Pietrari, Roșiile, Nicolae Bălcescu;

- *sate turistice de creație artistică și artizanală*: satul Olari, din localitatea Horezu, Măldărești, Tomșani, Pietrari. Sunt de o importanță majoră datorită interesului turiștilor pentru creația artistică artizanală, unde sub îndrumarea unor meșteri populari aceștia s-ar putea iniția în arta și tehnicile arhaice populare;

- *sate turistice montane*: Malaia, Vaideeni, Brădișor, Runcu. Oferă turiștilor condiții pentru practicarea sporturilor de iarnă și de vară;

- *sate turistice pastorale*: pot fi incluse în general satele de munte (Vaideeni, Malaia, Alunu) care au ca principală atracție turistică meniurile bazate pe produsele lactate, iar turiștii pot participa la diverse activități de stână;

- *sate turistice vitipomicole (uvale)*: satele din zona orașului Drăgășani (Ștefănești, Orlești, Ionești) unde practicarea turismului are un caracter permanent, deoarece activitățile turistice se desfășoară și după recoltarea fructelor, prin consumarea directă a produselor obținute în urma prelucrării acestora;

- *sate turistice cultural-monahale*: Costești, Bărbătești, Slătiora, Stănișoara, Frâncești, (unde se află Mănăstirea dintr-un Lemn), Cornetu, Boișoara, Iezer; vizitarea mănăstirilor, schiturilor din împrejurimi constituind principala formă de agrement din zonă.

Din cele de mai sus, rezultă următoarele idei: etnofolclorul vâlcean nu este numai o componentă a turismului rural, ci are mari implicații în valorificarea optimă a resurselor turistice locale; contribuie la ridicarea nivelului de viață al locuitorilor în dezvoltarea socio-economică a localității rurale; și nu în ultimul rând contribuie la promovarea ofertei turistice regionale.

4. Concluzii

Scopul acestei lucrări a fost acela de a explora măsura în care turiștii din județul Vâlcea beneficiază de potențialul etnofolcloric, considerat a fi o experiență spirituală sau transcendentă. Este evident din lucrare că nu există nicio îndoială că experiențele turistice din județul Vâlcea îmbrățișează o formă spirituală.

Dezvoltarea durabilă a turismului nu acționează brutal împotriva mediului, menținându-l nealterat. Prin dezvoltarea unor zone turistice rurale, luând în considerare capacitatea de cazare optimă, există convingerea că nu vor exista efecte negative asupra mediului, iar resursele turistice naturale vor fi utilizate rațional. Pe de altă parte, migrarea către oraș, modernizarea muncii în sectorul agricol, schimbările provocate de creșterea concurenței în lumea rurală prin lărgirea pieței libere comunitare, au o contrapondere în turismul rural. Activitățile din sfera turismului rural pot relansa economic satele, dacă atitudinea binevoitoare a locuitorilor acestora (de a primi și accepta în mijlocul lor valul risipitorilor și pretențioșilor oaspeți) este receptată favorabil.

Beneficiind de un patrimoniu cultural atât de bogat și valoros, România ar putea fi o destinație importantă pe harta turismului cultural mondial. Lipsa unei infrastructuri corespunzătoare mai ales în domeniul transporturilor, calitatea discutabilă a serviciilor turistice și, nu în ultimul rând, lipsa unor campanii publicitare mai agresive și mai bine centrate sunt doar câteva dintre cauzele care determină poziția periferică a României ca destinație turistică pe continentul european.

Bibliografie

1. Faganel, Armand, *Developing sustainable agrotourism in Central and East European Countries*. *Academica Turistica – Tourism and Innovation Journal*, no. 1/2011
2. Iordache Maria Carmen, Dorobanțu Maria Roxana, *Cultural – Folklore Events – Promoters of the Cultural Tourism*, *Revista de Turism, Suceava*, no.6, 2008, p. 56
3. Nistoreanu, Puiu, Ghereș, Marinela (2010), *Turismul rural – tratat*, Editura C.H. Beck, București
4. Pascariu, Gabriela, Carmen (2006), *Evoluții și tendințe în turismul internațional – fluxuri, piețe, politici*, Editura Sedcom Libris, Iași
5. Royo-Vela M. (2009), *Rural-cultural excursion conceptualization: A local tourism marketing management model based on tourist destination image measurement*. *Tourism Management* 30 (2009), p. 419-428.
6. Sava, Ciprian, *Sustainable Development of Tourism – A Case Study, the identification of the optimal capacity of the Sânmihaiu German Thermal Swimming Pool in the Timiș County*, în *International Journal of Economic Practices and Theories*, Vol. 2, No. 1, 2012 (January), p. 23-27, <http://www.ijept.org>.
7. Tew C., Barbieri C. (2012), *The perceived benefits of agritourism: The provider's perspective*, *Tourism Management* 33, p. 215-224.